

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2396

Vragen van de leden **Aasted Madsen-van Stiphout, Uitslag en Van Toorenburg** (allen CDA) aan de minister voor Jeugd en Gezin over *het feit dat de gemeente Eindhoven € 2 miljoen uittrekt voor de steeds groter wordende groep zwerfjongeren* (ingezonden 9 maart 2010).

Antwoord van minister **Rouvoet** (Jeugd en Gezin) (ontvangen 4 mei 2010).

Vraag 1

Bent u bekend met het feit dat de gemeente Eindhoven € 2 miljoen uittrekt voor de steeds groter wordende groep zwerfjongeren, die veelal afkomstig zijn uit de jeugdzorg?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2 en 3

Hoe is het mogelijk dat zij niet meer zijn/worden geïndiceerd en derhalve geen recht meer hebben op jeugdzorg?

Blijkt ook hier weer uit dat recht op jeugdzorg tot en met 23 jaar alleen maar letters in een wettekst is en in de praktijk niet uitgevoerd wordt?

Antwoord 2 en 3

Op basis van de Wet op de jeugdzorg hebben jongeren tot 23 jaar recht op verlengde jeugdzorg als voortzetting van de jeugdzorg na het 18^e jaar noodzakelijk is of als de aanvraag voor jeugdzorg was ingediend voor het 18^e levensjaar, dan wel wanneer binnen een termijn van een half jaar na beëindiging van de jeugdzorg hervatting daarvan noodzakelijk blijkt. Voortzetting van de jeugdzorg na het 18^e levensjaar dient, indien de problematiek van de jongere daarom vraagt, geïndiceerd te worden. Ik heb in het Landelijk beleidskader jeugdzorg 2009–2012 provincies opgeroepen er op toe te zien dat bureaus jeugdzorg dit ook daadwerkelijk doen. Navraag bij de provincie Noord-Brabant leert dat bureau jeugdzorg in toenemende mate indicaties verstrekt voor jongeren die 18 jaar en ouder zijn. De inzet van € 2,3 miljoen van de gemeente Eindhoven is gericht op twee categorieën jongeren. Ten eerste op de categorie zwerfjongeren die momenteel op straat leeft.

¹ Eindhovens Dagblad, 4 maart 2010.

Zij krijgen een aanbod voor een werk/leertraject. Bij deze categorie kan, als dat aan de orde is, ook voor jeugdzorg geïndiceerd worden. Ten tweede is de extra aandacht gericht op de groep jongeren waarvoor het traject van de jeugdzorg is afgerond, dan wel jongeren die afzien van verdere hulp in het kader van de jeugdzorg. Zij krijgen in het project «Niemand uit beeld» vrijwillige nazorg aangeboden om te voorkomen dat zij op straat belanden.

Vraag 4

Deelt u de mening dat alleen al vraagtekens moeten worden gesteld bij de investeringen die gedaan worden in de jeugdzorg voor jongeren als ze bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd zonder meer worden «uitgeschreven», zonder dat de problemen waar de jongeren mee kampen zijn opgelost?

Antwoord 4

Jongeren worden niet «uitgeschreven» bij het bereiken van de leeftijd van 18 jaar, zoals in het antwoord bij vraag 2 en 3 is aangegeven.

Vraag 5

Voor welke groep jongeren bestaat het recht op jeugdzorg tot en met 23 jaar eigenlijk wel?

Antwoord 5

Zie het antwoord op de vragen 2 en 3.

Vraag 6 en 7

Vindt u het terecht dat jongeren tussen 18 en 23 jaar, die niet meer jeugdzorggerechtigd worden geacht, voor hun zorg voortaan ten laste van de gemeente komen?

Wat gaat u doen om deze problemen op te lossen?

Antwoord 6 en 7

Indien jongeren geen recht meer hebben op jeugdzorg maar nog wel zorg behoeven, is het van belang dat zij die zorg ook krijgen. Jongeren tussen 18 en 23 jaar kunnen voor zorg terecht binnen de reguliere kaders, zoals Zvw en AWBZ. Voor zover het zwerfjongeren betreft, hebben de centrumgemeenten voor maatschappelijke opvang ook een belangrijke rol. Het is van belang dat de overdracht van jeugdzorg naar reguliere zorg goed verloopt. De voormalige Staatssecretaris van VWS en ik hebben in september 2009 met de VNG, het IPO, de Federatie Opvang, de MOgroep en de Stichting Zwerfjongeren Nederland afgesproken dat de betrokken partijen de problematiek van zwerfjongeren gezamenlijk en daarmee effectiever gaan aanpakken. Daarbij zal worden aangesloten bij de gemeentelijke Stedelijke Kompassen. Onder regie van gemeenten zullen alle partijen een bijdrage leveren waarvoor een ieder zijn verantwoordelijkheid draagt. In de Stedelijke Kompassen staan een persoonsgerichte aanpak en ketenbenadering centraal. Winst voor de aanpak van zwerfjongerenproblematiek zit onder andere in een adequate overdracht tussen sectoren.